

[Indenrigsministeren.]

i udvalget drøftede en hurtigere aftrapning end de 28 år. Jeg kan sige til det ærede medlem — og så vil det ærede medlem sikkert give mig ret i, at så har jeg ikke lovet for meget — at jeg vil ikke føle det som noget urimeligt, at vi drøfter det i udvalget, men jeg vil ikke give noget tilsagn om, hvilket resultat vi skal nå. Men jeg erkender, at der kan være forskel på to ejendomme og de to mennesker kan føle sig urimeligt behandlet. Det løser ikke spørgsmålet, selv om vi aftrapper hurtigere, men jeg indrømmer, at det gør både forskellen og irritationen mindre. Min principielle indstilling må være den, at skal vi røre ved dette, må det ske i forbindelse med den forhandling, der skal foregå med kommunerne om byrdefordelingen mellem stat og kommune, hvorunder også hele spørgsmålet om, hvorvidt den fremtidige ejendomsbeskatning, som den højtærede finansminister har givet udtryk for, muligvis skal gå over til kommunerne. Disse ting må ses i sammenhæng.

Det ærede medlem hr. Niels Ravn sagde, at den udskrevne ejendomsskyld ikke var noget stort beløb. Nej, alt er jo relativt. Det er dog immervæk 262,5 mill. kr. Det regner jeg ikke helt for småpenge.

Det andet spørgsmål, det ærede medlem var inde på, er der sådan set ikke grund til at gøre så farlig mange bemærkninger om. Det ærede medlem sagde, at han var imod den bevægelsesfrihed, der var med hensyn til fastsættelse af promillen, hvor man kan variere den med $\frac{1}{4}$ i ganske bestemte år efter omvurderingerne. Det husker jeg godt. Jeg vil bare ved denne lejlighed understrege over for det ærede medlem, at jeg var i den lykkelige situation, at jeg i det spørgsmål var enig med sognerådsforeningerne og rettede mig efter en henstilling derfra. Jeg vil også gerne understrege over for det ærede medlem hr. Mose Hansen, at vi var ikke enige om dette, men når jeg gjorde det dengang, var det, fordi jeg gerne ville støtte det kommunale selvstyre, så kommunerne selv får lov til at bestemme det.

Føged: Jeg vil gerne takke den højtærede indenrigsminister for tilsagnet om at drøfte disse ting, idet jeg går ud fra, at dette tilsagn faktisk er en indrømmelse af, at vi

bør drøfte det allerede nu, og at en hurtig afvikling må være rimelig.

Med hensyn til den højtærede finansministers svar på mit spørgsmål om tilbagebetaling af pengene og hans spørgsmål, om jeg i den anledning vil afstå fra at betegne det som stemmekøb, vil jeg sige, at der er ingen fare for, at det lader sig gøre at slå en handel af på det område, for de folk, det her drejer sig om, lader sig normalt ikke sælge.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Ove Hansen: Jeg foreslår, at de to lovforslag henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat m. v.

(Lovforslaget (nr. 120) findes i tillæg A. sp. 1505, fremsættelsen i tidenden sp. 3592).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ove Hansen: Dette lovforslag skal jo også i nogen grad ses i relation til forslaget om udskydelse af 13. almindelige vurdering. Lovforslaget betyder på væsentlige punkter en skærpelse af den nugældende lovs bestemmelser, og det kan jeg kun udtale min tilfredshed med. Selv om der er kommet en vis stabilitet i ejendomspriserne, er de dog fremdeles meget høje, således at en skærpelse af beskatningsreglerne må siges at være påkrævet. Dertil kommer, at der vel er så meget mere grund dertil, eftersom grundstigningsskylden nu i en række tilfælde i hvert fald midlertidigt fikseres.

De ændringer, som ministeren foreslår, går ud på, at de senest gennemførte bestemmelser om særlig indkomstskat først skal få virkning fra 1. januar 1966 og ikke,